

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนบุคคล
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๗/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๕๓

วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ประเด็นวินิจฉัย

การกระทำของผู้ถูกร้องตามคำร้องเป็นการกระทำที่ต้องห้ามตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๒๖๖ (๑) และมาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๓) อันจะเป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องต้องสิ้นสุดลง หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดได้แบ่งแยกการใช้อำนาจอธิปไตยไว้เป็นสามฝ่าย คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ศาลเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี อำนาจและหน้าที่นี้อาจกระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ผู้พิพากษาและตุลาการจึงต้องมีหลักประกันในความเป็นอิสระปราศจากการแทรกแซงใด ๆ ทั้งนี้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ วรรคสอง

ข้อความที่ปรากฏในหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ลับมาก ค่วนที่สุด ที่ กต ๑๓๐๓/๒๓๕๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยนั้นเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมีหนังสือดังกล่าวไปถึงนายกรัฐมนตรี กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชา ซึ่งปกติรัฐมนตรีย่อมกระทำได้อยู่แล้วตามรัฐธรรมนูญ และผู้ถูกร้องก็ชี้แจงว่าเป็นเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินอย่างหนึ่งตามนโยบายของรัฐบาล ข้อเสนอแนะของผู้ถูกร้องที่ปรากฏในหนังสือลับมากฉบับดังกล่าว มีข้อความว่า “...โดยอาศัยการประชาสัมพันธ์และบริหารจัดการ “เวลา” ให้เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลไทยที่สุด โดยการเร่งการพิจารณาคดีต่าง ๆ ของพันตำรวจโท ทักษิณฯ ที่ยังคงค้างอยู่...” ข้อความดังกล่าวมีลักษณะเป็นการเสนอความเห็นอย่างกว้าง ๆ แต่ก็มิได้ระบุวิธีการเร่งการพิจารณาคดีเลยว่าควรจะต้องเป็นอย่างไร ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องได้กระทำการใด ๆ นอกเหนือจากข้อเสนอดังกล่าวที่จะถือได้ว่าเป็น

การเข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซง เพื่อประโยชน์ของตน ของผู้อื่นหรือของพรรคการเมือง ไม่ว่าจะเป็
นโดยทางตรงหรือทางอ้อมเกี่ยวกับการพิจารณาคดีต่าง ๆ ของพันตำรวจโท ทักษิณ ข้อเสนอแนะเช่นนั้น
ของผู้ถูกร้องจึงเป็นเพียงความเห็นธรรมดา เพื่อเสนอให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ช่วยเร่งรัดให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องและ
รับผิดชอบในคดีที่เกี่ยวกับพันตำรวจโท ทักษิณ ให้ทำหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานหรือแต่ละคนให้รวดเร็วขึ้น
ไม่ว่าจะเป็นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในกำกับดูแล
ของรัฐบาลที่ต้องเป็นพยานเอง หรือมีหน้าที่ติดตามพยานบุคคล จัดหาพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ
หรือติดต่อประสานงานเพื่อให้ได้ตัวพันตำรวจโท ทักษิณ มาดำเนินคดี ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผล
รวดเร็วยิ่งขึ้น ข้อเสนอแนะดังกล่าวจึงไม่มีความข้อใดแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกร้องเข้าไปก้าวก่าย
การพิจารณาคดีของผู้พิพากษา ตุลาการ หรือเสนอให้นายกรัฐมนตรีกระทำการเช่นนั้น กรณียังไม่เข้า
ลักษณะการกระทำที่ต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ อันจะเป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้อง
ต้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๗) แต่อย่างใด

จากเหตุผลดังกล่าว จึงมีความเห็นว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายเกษิต ภิรมย์ ผู้ถูกร้อง
ไม่สิ้นสุดลงด้วยเหตุตามที่ผู้ร้องขอให้วินิจฉัย

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ